

Etter Szonja: Folti, a kiskutyus

Folti egy eldugott, koszos sikátorba született két tesójával együtt. A Mamájuk nagyon gyenge volt, alig bírt talpon maradni, ezért amikor Folti és nagyobbik testvére, Lurkó elég nagyok lettek, elindultak élelmet szerezni. Legkisebb testvérük a Mamával maradt, hogy ne történjen semmi baja.

Folti és Lurkó elindultak, de amikor elérték a sikátor végét, látták, hogy kétfelé ágazik az utca. Gyorsan döntöttek, hogy elindulnak balra, mert az kevésbé volt félelmetes. Mentek, mentek, amikor találtak egy embert, aki hot dogot evett az egyik padon. Foltiék közelebb mentek az emberhez, de ő mit sem törődött velük.

- Rossz kutyák, el innen! Mars!

Nagyon megijedtek a kiskutyák, ezért futásnak eredtek. Már majdnem beesteledett, amikor végre találtak egy kukát, amiben egy frissen kidobott csontos zacskó hevert. Lurkó a szájába vette, és elindultak haza a Mamához és Cukihoz. Minden zökkenőmentesen ment addig, ameddig Lurkó nem tért le az útról. Szerencsére nem lett nagyobb baja, de akkor sem tudott tovább menni a saját lábán, mert az eltört. Folti gyorsan áthúzta a járdára, de nem tudták, hogy mi tévők legyenek. Végül Folti úgy döntött, hogy megpróbálja hazacipelni a hátán Lurkót. Nagy nehezen sikerült hazajutniuk, de Folti nagyon elfáradt, ezért azonnal elaludt. Álmában egy boldog kutyus volt, aki a tesóival együtt futkározott egy gyönyörű kertben. Nagyon szerette volna, hogy ez az álom beteljesüljön.

Másnap ismét útnak indult, de most már egyedül. Nagyon félt, de a családjáért mindent megtett. Most jobbfelé fordult, hiszen a bal oldali úton alig találtak valamit. Úgy gondolta, hogy itt több élelmet kereshet majd. Egy szürke kerítés mellett haladt el, amikor valami nagyon finom illat csapta meg az orrát. Keresett egy rést a kerítésen, hátha be tud menni. Sikerült is, de amikor megpróbálta kifürkészni a csábító illat útját, egy óriási bulldog állt vele szembe. A bulldog azonnal hangosan ugatni kezdett, Folti pedig fülét-farkát behúзва elmenekült. Futott, egyre csak előre, nem is nézte, hogy merre jár. Időközben eleredt az eső, ezért a kutyus menedéket keresett. Végül egy piros autó alatt húzta meg magát. Próbált visszaemlékezni, hogy honnan is jöhetett, de nem sikerült. Úgy gondolta, hogy ez már a vég, amikor egy meleg kéz hátulról megfogta, és magához szorította. Folti később megtudta, hogy egy kedves nagylányé volt a kéz. A lány hazavitte, megetette, és egy puha pokrócba csavarta őt. Teltek a napok, és egy szép napsütéses délutánon a lány, Fanni, elvitte sétálni Foltit. A kutyus nagyon

jól érezte magát, és amikor a sarokról befordultak balra, a kiskutya megismerte a teret. Eszébe jutott a sikátor, ahol született, és a családja. Kitépte a pórászt Fanni kezéből, és futásnak eredt. A lány követte, és amikor elértek a sikátorhoz, megpillantotta Folti testvéreit és a mamáját. Fanni látta, hogy segítségre van szükségük, ezért a két kicsit, Lurkót és Cukit betette a táskájába, a mamájukat pedig a karjaiba emelte. Mikor hazaértek, Fanni a többieknek is adott enni, és másnap mindenkit elvitt az állatorvoshoz. Lurkónak bekötötték a lábát, Foltit és Cukit csak megvizsgálták, a mamájuk pedig kapott egy antibiotikumos oltást és immunerősítőt.

Fanni mindenkiről gondoskodott, és Foltinak valóra vált minden álma: egy gyönyörű kertben játszhatott egész nap a testvéreivel együtt, a mamájuk a teraszról nézte őket, Fanni pedig egy nagyon kedves, szerető gazdi lett!

Etter Szonja: Rövid mese a rókaról és a festékről

Biztos téged is foglalkoztat, hogy mi miért van úgy. Például miért vörös a róka? Ha érdekel, akkor mindenféleképpen el kell olvasnod ezt a mesét.

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy nagyon szép fehér róka a világon. De vajon miért is fehér a róka? Mert ez a róka még akkor született, amikor még minden róka fehér, szürke, vagy éppen fekete színű volt. Nagyon kényes volt gyönyörű, fehér bundájára és szép, lompos farkára, de egy idő után ő is elérte azt a kort, hogy vadászni tanuljon. Apja mindent megtanított neki a lopkodástól kezdve a gyors ugráson át mindent. Végül a kis szőrös barátunk megtanult kiválóan és sikeresen vadászni. Egyszer elküldték, hogy hozzon a családnak tyúkot, mert az apjuk nagyon sokáig elmarad, ezért neki kell biztosítani a család ebédjét.

A kis, bundás róka elindult be a faluba tyúkot lopni. El is érte a Szabóék házat, ahonnan a legízletesebb tyúkokat lehet lopni. Elsomfordált a tyúkólhoz, ahol óriási meglepetés várta. Eltűntek a tyúkok! A szárnyasok helyett csak pár szerszámot, milliónyi csavart és egy nagy festékes bödönt talált teli vörös festéssel. A róka még nem találkozott ilyennel, ezért körbe szaglászta. Mikor felmérte a terepet, úgy döntött, hogy keres egy másik házat, ahol vannak tyúkok. Már éppen indulni akart, amikor az óriási bödön hirtelen felborult, mert a kis róka véletlenül fellökte lompos farkával. Minden csupa vörös festék lett

beleértve szőrös barátunkat is. Azonnal hazafutott, mert tudta, hogy ebből még nagy baj lehet. Amikor hazaért, rögtön záporoztak a kérdések:

- Hoztál tyúkot? Mi történt veled?-kérdezte a mamaróka.

- Miért lettél vörös, tesó?- érdeklődtek a kis róka testvérei.

A kis róka elmesélt mindent töviről hegyire, és közben az anyja megpróbálta lenyalogatni a festéket fiáról. De a festék meg sem moccant, nem akart lejönni. Azonnal elmentek a Nagy-tóhoz, hogy megfürödjön benne a kis vörös. Mikor kijött a vízből, ugyanúgy rajta maradt a festék, viszont sokkal fényesebb lett a szőre.

Ez a szín örökre rajta ragadt, sőt amikor saját családot alapított, a kölykei is mind vörösen születtek. Így történt, hogy még napjainkban is vörösek a rókák.